

Kẻ Đói Người Đầy

Bão tuyết ở miền Đông, miền Tây thì nắng, lạnh. Tháng Chạp buồn đặc quánh...thời gian là tảng băng!

Mỹ, năm mươi Tiểu Bang, năm mươi vùng khí hậu, biết chỗ nào là xấu, chỗ nào tốt...Mà chi?

Người ta để bàn tay trên Kinh Thánh và nói: "Tin Trời thôi,mãi mãi, tin Trời thôi, yên tâm!".

Em và anh xa xăm, nhớ nhau là Thương Nhớ. Biết đâu miền Đông gió / đưa bão tuyết về đây?

Và biết đâu miền Tây, cái nắng mùa Đông lạc về em chút thơm ngát tình anh yêu quý em?

Báo hàng ngày đưa tin...như trái tim vẫn đập. Mình còn nhau chưa mất, còn hẹn hò mùa Xuân...

Mình sẽ đi lên rừng. Mình sẽ đi xuống biển. Tuyết miền Đông tan biển, nắng miền Tây nở hoa...

Những lời anh thốt ra gom lại thành tâm sự.. Anh mượn từng con chữ nối lại thành bài thơ...

Em lạnh? Đốt lửa hơ. Anh buồn, anh nhắm mắt. Hãy nghĩ Tình là Mật...mình lên rừng nhạt sương!

Mình vẫn nhớ vẫn thương khi mình chưa gặp mặt.

Mình sẽ không xa cách khi mình cầm tay nhau...

Em là nụ hoa đào, anh nâng niu yêu quý!

Khứ niên kim nhật mừng rơi lệ...từng cánh hoa đào em gió thơm!

Trần Vấn Lệ